

## [Frier.]

enig med Ministeren om, at Loven ud fra et samfundsproduktionsmæssigt Synspunkt, ligesom den skal være opbygget saaledes, at den hindrer Ulykker, ogsaa skal være opbygget saaledes, at der, naar Ulykestilfældene indtræder, skabes saa liden Produktionsindskrænkning for de paagældende som muligt. Det er til Gavn for Samfundsproduktionen og endnu mere for de tilskadekomne.

Jeg skal ikke komme ind paa hele Problemet om de traumatiske Neuroser, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at det er ikke alene ved de traumatiske Neuroser, dette gør sig gældende. Mangen Mand vil, hvis han udsætter sig for at faa sin Rente betydelig nedsat, naar han gaar for kraftigt i Arbejde, ikke fordi han vil ønske at plyndre Staten saa meget som muligt, men af Angst for sin Familie, af Bekymringen for, hvordan han skal underholde den, være betænkelig derved, men denne Betænkelighed vil være svundet bort, naar han faar Kapitaludbetaling.

Med Hensyn til de tilskadekomne, der er mere end 50 pCt. Invalider, gaar jeg ud fra, at man ogsaa der i adskillige Tilfælde vil foretage Kapitaludbetaling, nemlig naar der er Tale om, hvad jeg vil kalde glatte Tab. Jeg mindes fra mit mangeaarige Arbejde i Forsikringsraadet endnu den Forbavelse, med hvilken man saa Folk genoptage deres Arbejde. Der kom en Gang en Mand til Skade med sin venstre Haand; han var Teglværksarbejder og havde arbejdet til fuld Løn; saa viste det sig, at Manden før havde faaet 75 pCt. udbetalt af Arbejderforsikrings-Raadet for Tab af hele højre Arm op til Skulderen og havde arbejdet for fuld Løn som Teglværksarbejder med en kunstig Arm.

Det er noget saadant, man ikke skal hindre ved Renteudbetaling; men jeg tror ogsaa, at Formen vil blive den, at netop naar der er Tale om saadanne glatte Skader, vil Kapitaludbetalingen bevirke, at Manden vil sætte ind igen og blive en nyttig Samfundsborger, medens han meget let, naar der bliver Tale om Rente, stadig, fordi han faar sin Rente, vil føle sig som Invalid og være betænkelig ved at tage fat.

Jeg tror derfor, at Ministeren har ramt det fuldkomne rigtige ved den Form, der er taget op for Udbetaling.

Jeg gaar derefter over til Administrationen. Her slutter jeg mig fuldkomne til den højtærede Minister i hans Forslag om Forenkling af Arbejderforsikrings-Raadet. Jeg er klar over, at Arbejderforsikrings-

Raadet paa en Undtagelse nær er imod dette Forslag, og jeg er klar over, at det ikke alene er imod det ud fra, skal jeg kalde det, uberettigede personlige Grunde, at det er kedeligt at blive af med saadant et stort Raad, men at det er enigt om at fastholde det ud fra saglige Grunde, ud fra Bevidstheden om, at det skaber en Ro i Befolkningen, naar alle Afgørelser træffes af et Raad, hvori baade Arbejderne har Arbejderrepræsentanter og Arbejdsgiverne har Arbejdsgiverrepræsentanter.

Der er ingen Tvivl om, at naar Ulykkesforsikringsraadet i de 30 Aar, det har levet, har levet i Stilhed og har været meget lidt Genstand for offentlig Kritik, er det for en stor Del paa Grund af den Forsikring, om jeg saa maa sige, som Arbejderforsikrings-Raadet har skabt. Det vil ikke blive morsomt i Fremtiden at være Direktorat, for utvivlsomt vil man sige i Befolkningen: det er disse Bureaukrater, de træffer deres kontormæssige Afgørelser; selv om vi har Appel til Arbejderforsikrings-Raadet, generer det os og vanskeliggør det.

Saadan vil det blive sagt, men jeg kan ikke billige disse Udtalelser; jeg er af den Mening, at der for det første ingen Grund er til at have en Række forskellige Afdelinger. Efter at Raadet har eksisteret i 30 Aar, efter at de forskellige Afdelingers Praksis og Synspunkter mere og mere har nærmet sig hinanden, er der ingen Grund til at have flere forskellige Afdelinger. For det andet kan jeg ikke se andet end, at det er overflødig Administration. Naar det i en Række af Tilfælde er ganske oplagt, at den Mand skal have 10 pCt., og den Mand skal have 15, kan jeg ikke se andet end, at det er urimeligt at sætte et helt Raad i Bevægelse.

Jeg anbefaler altsaa denne Ordning af Arbejderforsikrings-Raadet, selv om jeg meget godt kan se, at der er noget i det, som Arbejderforsikrings-Raadet selv anfører.

Saa kommer jeg til Forsikringsordningen. Jeg maa, som jeg sagde før, beklage, at det ærede Medlem Hr. Krag væsentligt stod som Ordfører for en Næringslov for Forsikringsaktieselskaber. Ulykkesforsikringsloven er ikke en Næringslov for Forsikringsaktieselskaber, men en Lov, som skal sikre tilskadekomne paa den bedste og billigst mulige Maade deres Erstatning.

Jeg har allerede nævnt, at det ærede Medlem Hr. Krag rent havde glemt det ulykkeforebyggende, som det raadgivende Udvalg har fremhævet stærkt, som den nye Forsikringsordning vil give; men han har ogsaa glemt alle de andre Fordele, som